

Sygn. akt X GC 308/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział X Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Katarzyna Żymelka

Protokolant Agnieszka Demucha

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2014 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa S. L. G.

przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o uchylene uchwały

1) oddała powództwo;

2) zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 377 (trzysta siedemdziesiąt siedem) złotych tytułem kosztów procesu.

/-/ Katarzyna Żymelka

Sygn. akt X GC 308/13

UZASADNIENIE

Powód S. L. G. w pozwie skierowanym przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wniósł o uchylene uchwały nr 2 Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej podjętej w dniu (...)w przedmiocie przeznaczenia zysku spółki za rok 2012 w kwocie 2.252.184,09 zł na zasilenie Funduszu Świadczeń Socjalnych oraz na opisane szczegółowo w uchwale inwestycje.

W uzasadnieniu powód wskazał, że głosował przeciwko zaskarżonej uchwale, jednakże jego sprzeciw zgłoszony ustnie nie został odnotowany w protokole.

Powód wyjaśnił, że protokół ze Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia pozwanej spółki nie został sporządzony bezpośrednio po zebraniu. Powód miał do niego wgląd dopiero po przesłaniu go drogą e-mailową tydzień po zgromadzeniu, tj. w dniu 19 czerwca 2013 r. Po stwierdzeniu, że w protokole nie odnotowano, iż powód głosował przeciwko uchwale w sprawie podziału zysku oraz że zgłaszał sprzeciw wobec tej uchwały złożył on wniosek o uzupełnienie protokołu. Wniosek ten nie został uwzględniony.

Powód podniósł, że od 2009 r. głosuje konsekwentnie przeciw uchwałom przeznaczającym zyski w całości na inwestycje domagając się podziału zysku, który choć w pewnej części uwzględniałby dywidendę.

Powód wskazał przy tym, że podczas zgromadzenia wnioskował, aby do porządku obrad wprowadzić punkt dotyczący podziału zysku za rok 2011, albowiem uchwała wyłączająca zysk od podziału za rok 2011 została prawomocnym

wyrokiem Sądu okręgowego w Gliwicach uchylona. Zysk za rok 2011 do dnia wniesienia pozwu nie został podzielony. Za uzupełnieniem porządku obrad w sposób opisany powyżej głosował jedynie wnioskodawca wobec czego zgromadzenie wspólników nie wyraziło takiej zgody.

W ocenie powoda zaskarżona uchwała została podjęta w celu pokrzywdzenia powoda i jest sprzeczna z dobrymi obyczajami.

Powód wyjaśnił, że przebieg zgromadzenia wspólników z dnia 11 czerwca 2013 r. potwierdza istniejący od 2006 r. pomiędzy powodem a pozostałymi wspólnikami konflikt. Powód przynajmniej od 2010 r. konsekwentnie domaga się wypłaty dywidendy, zaś pozwana spółka od początku istnienia, tj. od roku 1996 r. nigdy nie wypłacała dywidendy.

Dodatkowo powód podniósł, że w momencie zawiązywania pozwanej spółki wszyscy wspólnicy łącznie z powodem zasiadali w zarządzie pozwanej spółki nie pobierając z tego tytułu wynagrodzenia. Po odwołaniu powoda z funkcji członka zarządu wynagrodzenie członków zarządu zostało ustalone na kwotę 20.000 zł miesięcznie brutto. W efekcie opisanych wyżej działań wszyscy wspólnicy poza powodem, począwszy od kwietnia 2008 r. partycypują w zyskach spółki, otrzymując miesięcznie wynagrodzenie, wynagrodzenie za udział w posiedzeniach zarządu, a także znaczne nagrody uznaniowe przyznawane sobie wzajemnie.

Powód podkreślił, że jakkolwiek zaskarżona uchwała ma skutek wobec wszystkich wspólników, to trzeba mieć na względzie, że pozostali wspólnicy są zatrudnieni w pozwanej spółce i czerpią z tego tytułu korzyści, natomiast powód posiada jedynie status wspólnika, skutkiem czego jego dochód z udziału może sprowadzać się wyłącznie do dywidendy. Nadto przeznaczenie całego zysku za rok 2012 na inwestycje nie było uzasadnione ekonomicznym rozwojem spółki, a miało na celu wyłącznie po raz kolejny pozbawić powoda prawa do udziału w zyskach pozwanej spółki.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwana podniosła, że powód był reprezentowany na zwyczajnym walnym zgromadzeniu wspólników przez dwóch pełnomocników. Głosujący w imieniu powoda adwokat B. P. po głosowaniu nad uchwałą numer 2 nie zgłaszał w żadnej formie sprzeciwu. Pozwana podniosła, że w przypadku każdego z poprzednich głosowań, sprzeciw, jaki był zgłaszany przez innych pełnomocników powoda, każdorazowo był w protokole zaznaczany.

Dalej pozwana podniosła, że od 2005 r. członkowie zarządu i jednocześnie wspólnicy pozwanej utracili całkowicie zaufanie do powoda wobec ujawnienia jego działalności konkurencyjnej.

Od początku działalności pozwanej, tj. od roku 1997 do 2007 członkowie zarządu pozwanej, będący jednocześnie wspólnikami, wykonywali pracę na rzecz spółki nie pobierając za nią wynagrodzenia. W 2007 r. pozwana spółka zaczęła dynamicznie się rozwijać, a rozwój ten wymagał bieżącego podejmowania decyzji, nieraz o wielomilionowej wartości. Rozwój ten spowodował wzrost zatrudnienia w spółce, ale też konieczność większego zaangażowania w prowadzenie spraw spółki. Mając powyższe na uwadze, od 2008 r. C. P. i F. A. mają z pozwaną spółką umowę o pracę, realnie odzwierciedlającą wartość pracy tych osób dla spółki. W czasie zawierania tych umów o pracę nie były one kwestionowane przez powoda. Natomiast wspólnik P. P. pracuje w pozwanej spółce na podstawie umowy o pracę od 1997 r.

Pozwana podniosła, że żaden ze składników wynagrodzeń otrzymywanych przez członków zarządu pozwanej spółki nie jest wygórowany. Wynagrodzenia od 2008 r. nie zmieniły się, natomiast kwoty nagród zależą od wyników sprzedaży w roku poprzedzającym. Każda z osób otrzymujących wynagrodzenie ze spółki, faktycznie wykonuje pracę, nieraz ogromnej wartości, dzięki której spółka cały czas rozwija się. Natomiast powód nie tylko nigdy nie wykonywał pracy na rzecz spółki, ale również nigdy nie wyrażał chęci świadczenia takiej pracy.

Natomiast odnosząc się do kwestii wypłaty dywidendy pozwana podniosła, że spółka od chwili jej powstania nie wypłacała dywidendy, albowiem taka była wola wspólników – by umożliwić spółce rozwój i zapewnić jej stabilną sytuację na rynku, który jest wybitnie konkurencyjny.

Pozwana wskazała, że pomimo wypracowanego zysku sytuacja spółki wymaga pozostawienia wypracowanego zysku. Mianowicie, w dniu 19 stycznia 2011 r. w budynku hali produkcyjnej akumulatorów pozwanej spółki w G. przy ul. (...) wybuchł pożar. Skutki tego pożaru wiążą się z koniecznością odtworzenia spalonych maszyn, urządzeń, wyposażenia oraz środków obrotowych. Pozwana szacuje straty związane z pożarem na kwotę 3.290.211,74 zł.

Dodatkowo pozwana planuje dalsze inwestycje – niezbędne w celu zapewnienia płynności procesu produkcji, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz prawidłowego rozwoju spółki, a także odtworzenia stanu sprzed pożaru.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód jest wspólnikiem (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G..

W spółce tej posiada 638 udziałów o łącznej wartości nominalnej 319.000 zł.

N. B. A. S. posiada 950 udziałów o łącznej wartości 475.000 zł w kapitale zakładowym pozwanej.

C. P. posiada 637 udziałów o łącznej wartości 318.500 zł w kapitale zakładowym.

F. A. posiada 638 udziałów o łącznej wartości 319.000 zł w kapitale zakładowym.

P. P. posiada 637 udziałów o łącznej wartości 318.500 zł w kapitale zakładowym

Kapitał zakładowy spółki wynosi 1.750.000 zł.

(dowód: odpis z KRS pozwanej k. 69-76, umowa spółki k. 48-52)

W 2012 roku pozwana osiągnęła zysk netto w wysokości 2.252.184,09 zł.

(dowód: sprawozdanie z działalności gospodarczej w 2012 r., rachunek zysków i strat, rachunek przepływów pieniężnych, zestawienie zmian w kapitale własnym k. 27-47)

W dniu 11 czerwca 2013 r. odbyło się Zwyczajne Zgromadzenie Wspólników pozwanej spółki.

Na zgromadzeniu wspólnika N. B. A. S. reprezentował prezes zarządu C. P., wspólnika C. P. reprezentowali pełnomocnicy: adwokat J. P., adwokat K. J. oraz J. T..

Powód reprezentowany był przez pełnomocników: adwokata A. D. (1)O. oraz adwokata B. P..

Dodatkowo na zgromadzeniu obecni byli wspólnicy F. A. oraz P. P..

W imieniu C. P. prawo głosu wykonywała adwokat K. J., natomiast w imieniu powoda adwokat B. P..

Przewodniczącym zgromadzenia został wybrany J. P., natomiast sekretarzem zgromadzenia został J. T..

W toku zgromadzenia podjęto uchwałę nr 2 w przedmiocie przeznaczenia zysku w kwocie netto 2.252.184,09 zł za rok 2012 w ten sposób, że kwotę 2.200.000 zł postanowiono przeznaczyć na: sfinalizowanie umowy zakupu agregatu odlewniczego (...) 190.000 zł, sfinalizowanie umowy zakupu linii montażowej akumulatorów – 915.000 zł, sfinalizowanie umowy zakupu maszyn do cięcia płyt – 225.000 zł, sfinalizowanie budowy pompy p.poż do zbiornika wody p.poż – 115.000 zł, sfinalizowanie umowy zakupu maszyny do oznakowania produktu – 35.000 zł, remont generalny dwóch agregatów odlewniczych (...) 100.000 zł, remont generalny linii (...) 100.000 zł, budowę rozszerzonej wewnętrznej instalacji hydrantowej – 70.000 zł, wymianę stolarki okiennej i remont części elewacji hali produkcyjnej – 100.000 zł, zwiększenie magazynu wyrobów gotowych (na żądanie banku

i klientów) – 300.000 zł, utwardzenie terenu wokół nowo zbudowanego zbiornika p.poż – 50.000 zł.

Natomiast kwotę 52.184,09 zł postanowiono przeznaczyć na zasilenie Funduszu Świadczeń Socjalnych na rok 2013.

Treść powyższej uchwały była podyktowana przede wszystkim przez fakt, że w dniu 19 stycznia 2011 r. w budynku hali produkcyjnej akumulatorów pozwanej spółki w G. przy ul. (...) wybuchł pożar. Skutki tego pożaru wiązały się z koniecznością odtworzenia spalonych maszyn, urządzeń, wyposażenia oraz środków obrotowych.

Za uchwałą oddano 2.862 głosów, przeciw 638 głosów, wstrzymało się o głosów.

Powód nie zgłosił sprzeciwu wobec zaskarżonej uchwały, jak również nie zażądał jego zaprotokołowania.

Całość obrad Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Wspólników prowadzona była przez Przewodniczącego Zgromadzenia w języku polskim.

Na zgromadzeniu wspólników nie był obecny tłumacz języka włoskiego.

W chwili zamknięcia zwyczajnego zgromadzenia wspólników protokół ze zgromadzenia był sporządzony w formie elektronicznej.

(dowód: protokół ze Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z dnia 11 czerwca 2013 r. wraz z listą obecności k. 15-22, zeznania świadka J. P. czas nagrania 00:36:39 – 00:57:54 protokołu z rozprawy z dnia 19 lutego 2014 r., zeznania świadka P. P. czas nagrania 00:57:54 – 01:58:08 protokołu z rozprawy z dnia 19 lutego 2014 r., zeznania świadka J. T. czas nagrania 01:58:44 – 02:15:02 protokołu z rozprawy z dnia 19 lutego 2014 r., zeznania świadka B. R. czas nagrania 02:15:02 – 02:35:46 protokołu z rozprawy z dnia 19 lutego 2014 r., zeznania świadka M. S. czas nagrania 02:42:40 – 02:49:39 protokołu z rozprawy z dnia 19 lutego 2014 r., zeznania świadka A. D. (1)'O. czas nagrania 00:03:18-00:58:45 protokołu z rozprawy z dnia 7 marca 2014 r., zeznania powoda S. L. G. czas nagrania 01:07:56-01:38:09 protokołu z rozprawy z dnia 7 marca 2014 r., zeznania członka zarządu pozwanej S. I. czas nagrania 01:38:09 – 02:00:31 protokołu z rozprawy z dnia 7 marca 2014 r.)

Protokół z powyższego zgromadzenia powód otrzymał drogą mailową w dniu 19 czerwca 2013 r.

W piśmie z dnia 24 czerwca 2013 r. powód wniósł o uzupełnienie protokołu ze Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z dnia 11 czerwca 2013 r. poprzez wpisanie do protokołu, iż przeciwko przyjęciu uchwały nr 2 w przedmiocie przeznaczenia zysku za rok 2012 głosował w imieniu wspólnika S. L. G. adwokat B. P. oraz poprzez wprowadzenie do protokołu zgłaszanego ustnie sprzeciwu pełnomocnika wspólnika S. L. G. wobec uchwały nr 2 w przedmiocie przeznaczenia zysku za rok 2012.

Powyzszy wniosek nie został uwzględniony.

(dowód: wiadomość e-mail k. 23, pismo powoda z dnia 24 czerwca 2013 r. k. 24, pismo pozwanej spółki z dnia 1 lipca 2013 r. k. 25-26, zeznania świadka P. P. czas nagrania 00:57:54 – 01:58:08 protokołu z rozprawy z dnia 19 lutego 2014 r., zeznania świadka J. T. czas nagrania 01:58:44 – 02:15:02 protokołu z rozprawy z dnia 19 lutego 2014 r.)

Wykonanie zaskarżonej uchwały nastąpiło w następujący sposób: sfinalizowano zakup dwóch agregatów odlewniczych (...) 280.959,35 zł, sfinalizowano umowę zakupu linii montażowej akumulatorów – 1.048.414,21 zł, sfinalizowano umowę zakupu maszyny do cięcia płyt – 349.786,11 zł, sfinalizowano budowę pompy p.poż do zbiornika wody p.poż – 154.711,26 zł, sfinalizowano umowę zakupu maszyny do znakowania produktu – 50.369,47 zł, zbudowano rozszerzoną wewnątrznie instalację hydrantową – 85.840,65 zł, wykonano remont elewacji, stolarki okiennej oraz ocieplenie części hali produkcyjnej, a także niwelację terenu, remont i utwardzenie drogi i budowę parkingu przy tej części hali produkcyjnej – 338.719,05 zł, przeprowadzono remont generalny linii montażowej (...) 34.891,50 zł, przeprowadzono remont instalacji CO i kotłowni – 36.564,74 zł.

Nie przeprowadzono inwestycji utwardzenia terenu wokół nowo zbudowanego zbiornika p.poż za pomocą kostki brukowej. Do utwardzenia tego terenu wykorzystano płyty betonowe stanowiące pierwotne utwardzenie terenu. Prace przeprowadzono systemem gospodarczym.

Ponadto zakupiono dwa dodatkowe agregaty odlewnicze: ciśnieniowy i grawitacyjny oraz komplety form odlewniczych do tych maszyn, jak również zakupiono automatyczny agregat do napełniania żelcem. Zakup tych agregatów był konieczny ze względu na modernizację parku maszynowego. Wartość zakupu tych maszyn to 982.667,26 zł.

Ogółem wartość przeprowadzonych w 2013 r. inwestycji wyniosła 3.362.923,60 zł, z czego 1.162.923,60 zł pokryte zostało z zysku bieżącej działalności spółki w 2013 r., zaś 2.200.000 zł pokryte zostało zgodnie z uchwałą nr 2 Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 11 czerwca 2013 r. z zysku za 2012 rok.

(dowód: dokumenty dotyczące zrealizowanych inwestycji k. 191-256, zeznania świadka P. P. czas nagrania 00:57:54 – 01:58:08 protokołu z rozprawy z dnia 19 lutego 2014 r., zeznania świadka E. Z. czas nagrania 02:35:46 – 02:42:40 protokołu z rozprawy z dnia 19 lutego 2014 r., zeznania członka zarządu pozwanej S. I. czas nagrania 01:38:09 – 02:00:31 protokołu z rozprawy z dnia 7 marca 2014 r.)

W dniu 5 sierpnia 2013 r. do pozwanej spółki wpłynęło żądanie zwołania Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Wspólników na dzień 30 września 2013 r. z porządkiem obrad zawierającym podjęcie uchwały w sprawie przeznaczenia zysku za rok 2011.

W trakcie protokołu Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej z dnia 30 września 2013 r. nie została podjęta uchwała nr 2 w przedmiocie przeznaczenia połowy zysku netto w kwocie 718.695,08 zł za rok 2011 na wypłatę dywidendy dla wspólników oraz połowy zysku w kwocie netto 718.695,08 zł na fundusz rezerwowy i socjalny.

Za podjęciem uchwały głosował tylko powód.

(dowód: wniosek o zwołanie Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej k. 98-101, protokół z Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 30 września 2013 r. k. 139-142)

Od początku istnienia spółki nie dokonano wypłaty zysku w formie dywidendy.

W toku Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej z dnia 18 maja 2010 r. została podjęta uchwała nr 2 w przedmiocie przeznaczenia zysku za rok 2009 na zasilenie Funduszu Świadczeń Socjalnych na rok 2010 oraz Fundusz Rezerwowy.

W toku Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej z dnia 22 czerwca 2011 r. została podjęta uchwała nr 2 w przedmiocie przeznaczenia zysku za rok 2010 na zasilenie Funduszu Świadczeń Socjalnych na rok 2011 oraz Fundusz Inwestycyjny.

W toku Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej z dnia 11 czerwca 2012 r. została podjęta uchwała nr 2 w przedmiocie przeznaczenia zysku za rok 2011 na zasilenie Funduszu Świadczeń Socjalnych na rok 2012 oraz Fundusz Inwestycyjny.

(dowód: Protokół ze Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z dnia 18 maja 2010 r. k. 77-84, Protokół ze Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z dnia 22 czerwca 2011 r. k. 85-89, Protokół ze Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z dnia 11 czerwca 2012 r. k. 90-97, zeznania powoda S. L. G. czas nagrania 01:07:56-01:38:09 protokołu z rozprawy z dnia 7 marca 2014 r. zeznania świadka P. P. czas nagrania 00:57:54 – 01:58:08 protokołu z rozprawy z dnia 19 lutego 2014 r., zeznania powoda S. L. G. czas nagrania 01:07:56-01:38:09 protokołu z rozprawy z dnia 7 marca 2014 r.)

C. P. i F. A., wspólnicy pozwanej spółki będący członkami zarządu pozwanej, pobierają wynagrodzenie z tytułu wykonywanej pracy od 2008 r.

(dowód: zeznania świadka B. R. czas nagrania 02:15:02 – 02:35:46 protokołu z rozprawy z dnia 19 lutego 2014 r., zeznania świadka E. Z. czas nagrania 02:35:46 – 02:42:40 protokołu z rozprawy z dnia 19 lutego 2014 r., zeznania świadka M. S. czas nagrania 02:42:40 – 02:49:39 protokołu z rozprawy z dnia 19 lutego 2014 r., zeznania powoda S. L. G. czas nagrania 01:07:56-01:38:09 protokołu z rozprawy z dnia 7 marca 2014 r., zeznania członka zarządu pozwanej S. I. czas nagrania 01:38:09 – 02:00:31 protokołu z rozprawy z dnia 7 marca 2014 r.)

Powyższe ustalenia faktyczne poczyniono na podstawie zgromadzonych w aktach sprawy dokumentów, zeznań świadków oraz przesłuchania stron.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka A. D. (2)'O. w zakresie w jakim zeznał on, że pełnomocnik powoda reprezentujący go na zgromadzeniu wspólników pozwanej, które odbyło się w dniu 11 czerwca 2013 r. zgłosił sprzeciw wobec zaskarżonej przez powoda uchwały.

W powyższym zakresie zeznania świadka pozostawały w sprzeczności z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci protokołu ze Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z dnia(...)r. oraz zeznań świadków J. P., P. P., J. T., B. R. oraz członka zarządu pozwanej S. I..

Sąd miał na uwadze, że świadek P. P. zeznał początkowo, iż powód zgłaszał sprzeciw do wszystkich uchwał podjętych w toku zgromadzenia wspólników w dniu (...) r. Jednakże w toku dalszych zeznań świadek ten wyjaśnił, że poprzez zgłoszenie sprzeciwu co do uchwał świadek ten rozumie fakt, iż pełnomocnik powoda głosował przeciwko uchwałom. Jednakże nie było tak, że głosował przeciwko uchwałom i jednocześnie wnosił o zaprotokołowanie sprzeciwu.

Sąd miał przy tym na uwadze, że świadek A. D. (2)'O. zeznał, iż żądanie zaprotokołowania sprzeciwu nastąpiło bezpośrednio po głosowaniu nad zaskarżoną uchwałą, a przed złożeniem przez pełnomocnika powoda propozycji innego sposobu rozdzielenia zysku. Tymczasem z treści protokołu ze Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z dnia (...) 2013 r. wynika, że złożenie propozycji przez pełnomocnika powoda w sprawie podziału zysku nastąpiło przed głosowaniem nad zaskarżoną uchwałą nr 2.

Nie bez znaczenia pozostaje przy tym fakt, że świadek A. D. (2)'O. nie włada językiem polskim, zaś informacje o treści przebiegu zgromadzenia uzyskiwał od pełnomocnika powoda B. P. oraz członka zarządu pozwanej S. I., która w toku zgromadzenia dokonywała tłumaczeń wybiórczych kwestii na język włoski, albowiem przebieg obrad Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia Wspólników z dnia 11 czerwca 2013 r. nie był na bieżąco tłumaczony na język włoski.

Sąd nie dał wiary zeznaniom świadka A. D. (2)'O. w części, w której zeznał, że cały przebieg zgromadzenia był tłumaczony na język włoski oraz że na zgromadzeniu (poza S. I.) była obecna tłumacz języka włoskiego. Zeznania w tej części są sprzeczne zarówno z treścią protokołu ze Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z dnia 11 czerwca 2013 r. oraz z treścią zeznań pozostałych słuchanych w sprawie osób, które brały udział w zgromadzeniu.

Sąd oddalił wniosek pozwanej o ponowne przesłuchanie świadka J. P. uznając, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy jest wystarczający dla rozstrzygnięcia sprawy, zaś przeprowadzenie tegoż dowodu doprowadziłoby jedynie do zwłoki w postępowaniu.

Sąd zważył:

Powództwo wytoczone w niniejszej sprawie nie zasługiwało na uwzględnienie z uwagi na brak legitymacji czynnej powoda do występowania w niniejszym procesie.

Należy zwrócić uwagę, że legitymacja procesowa oznacza materialnoprawne uprawnienie strony procesowej do występowania w konkretnym procesie. Musi ona istnieć zarówno po stronie powodowej, jak i pozwanej. Legitymacja procesowa wynika ze stosunku prawnego łączącego strony procesowe. Oznacza ona uprawnienie powoda do zgłoszenia konkretnego żądania (legitymacja czynna) i obowiązek pozwanego do spełnienia owego żądania (legitymacja bierna). Innymi słowy powód i pozwany muszą być związani prawnomaterialnie z przedmiotem procesu.

Legitymacja procesowa stanowi przesłankę materialnoprawną, która podlega badaniu przez Sąd w momencie orzekania co do istoty sprawy, toteż zarówno brak legitymacji czynnej, jak i biernej prowadzi do oddalenia powództwa. Dla ustalenia istnienia lub braku legitymacji procesowej decydujące znaczenie ma prawo materialne odnoszące się do przedmiotu sprawy.

Właśnie zagadnienie legitymacji procesowej powoda stanowiło najistotniejszą kwestię w niniejszym postępowaniu i przesądziło wynik sporu w rozpatrywanej sprawie.

Za punkt wyjścia do rozstrzygnięcia kwestii legitymacji czynnej powoda przyjąć należało treść przepisu art. 249 § 1 ksh, zgodnie z którym uchwała wspólników sprzeczna z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i godząca w interesy spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie wspólnika, może być zaskarżona w drodze wytoczenia przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały. Zgodnie zaś z treścią art. 250 pkt 2 ksh prawo do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały wspólników przysługuje wspólnikowi, który głosował przeciwko uchwale, a po jej powzięciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu.

Warunkiem wystąpienia z powyżej wskazanym powództwem jest zatem spełnienie trzech przesłanek: wspólnik brał udział w głosowaniu, głosował przeciwko uchwale, a po jej podjęciu zażądał zaprotokołowania sprzeciwu.

Żądanie zapisania sprzeciwu powinno być zgłoszone w sposób jednoznaczny i stanowczy po powzięciu uchwały. Wymaganie przewidziane w art. 250 pkt 2 ksh samodzielnie i w sposób wyczerpujący reguluje kwestię skutecznego zgłoszenia sprzeciwu. Co istotne, żądania zaprotokołowania sprzeciwu nie zastępuje zachowanie się wspólnika przed powzięciem uchwały mające cechy sprzeciwu nawet jeżeli wiadomo jaka będzie jej treść. Do wytoczenia powództwa wystarczy tylko zgłoszenie żądania zaprotokołowania sprzeciwu. Okoliczność tę musi wykazać wspólnik zaskarżający uchwałę. Nie ma natomiast znaczenia, czy sprzeciw został faktycznie zaprotokołowany. (tak też Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 27 kwietnia 2006 r., sygn. akt I CSK 12/06, opubl. LEX nr 376311).

W rozpatrywanej sprawie powód wykazał dwie z trzech wyżej wskazanych przesłanek uprawniających go do wytoczenia powództwa o uchylenie kwestionowanej przez niego uchwały. Mianowicie, powód wykazał, że brał udział w głosowaniu nad uchwałą nr 2 Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki w przedmiocie przeznaczenia zysku za rok 2012 oraz iż głosował przeciwko powyższej uchwale.

Jednakże zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci protokołu ze Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z dnia 11 czerwca 2013 r. oraz zeznań świadków J. P., P. P., J. T., B. R. oraz członka zarządu pozwanej S. I. nie pozwala natomiast na poczynienie ustaleń, iż powód po podjęciu kwestionowanej uchwały zgłosił wobec niej sprzeciw i zażądał w sposób wyraźny jego zaprotokołowania.

Z zeznań ww. świadków oraz członka zarządu pozwanej S. I. wynikało w sposób nie budzący wątpliwości, iż reprezentujący powoda podczas zwyczajnego zgromadzenia wspólników, które odbyło się w dni (...). pełnomocnik B. P. nie złożył sprzeciwu wobec podjętej uchwały nr 2 w przedmiocie przeznaczenia zysku za rok 2012 oraz nie wniósł

o zaprotokołowanie tegoż sprzeciwu.

Powyższe koreluje z treścią protokołu ze Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z dnia (...)

Jakkolwiek świadek A. D. (2)'O. zeznał, iż pełnomocnik powoda złożył sprzeciw wobec zaskarżonej uchwały i wnosił o jego zaprotokołowanie, to jednakże powyższe pozostaje w sprzeczności z treścią wyżej przedstawionego materiału dowodowego.

Istotnym jest przy tym, że A. D. (2)'O. zeznał, iż żądanie zaprotokołowania sprzeciwu nastąpiło bezpośrednio po głosowaniu nad zaskarżoną uchwałą, a przed złożeniem przez pełnomocnika powoda propozycji innego sposobu rozdzielania zysku. Tymczasem z treści protokołu ze Zwyczajnego Zgromadzenia Wspólników pozwanej spółki z dnia 11 czerwca 2013 r. wynika, że złożenie propozycji przez pełnomocnika powoda w sprawie podziału zysku nastąpiło przed głosowaniem nad zaskarżoną uchwałą nr 2.

Sąd miał przy tym na uwadze, co już wyżej wskazano, że świadek P. P. zeznał początkowo, iż powód zgłaszał sprzeciw do wszystkich uchwał podjętych w toku zgromadzenia wspólników w dniu 11 czerwca 2013 r. Jednakże w toku dalszych zeznań świadek ten wyjaśnił, że poprzez zgłoszenie sprzeciwu co do uchwał świadek ten rozumie fakt, iż pełnomocnik powoda głosował przeciwko uchwałam. Jednakże nie było tak, że głosował przeciwko uchwałam i jednocześnie wnosił o zaprotokołowanie sprzeciwu.

Nie bez znaczenia pozostaje przy tym fakt, że świadek A. D. (2)'O. nie włada językiem polskim, zaś z zeznań świadka wynikało, iż nie jest on świadomy przesłanek warunkujących możliwość skutecznego zaskarżenia uchwały.

Stąd też żądanie powoda uchylecia zaskarżonej uchwały było niezasadne w świetle przepisu art. 250 pkt 2 ksh oraz art. 249 § 1 ksh z uwagi na brak legitymacji czynnej powoda do występowania w niniejszym procesie i dlatego orzeczono jak w punkcie pierwszym wyroku.

Na marginesie wskazać jedynie należy, że powód nie wykazał zaistnienia przesłanek z art. 249 § 1 ksh.

Mianowicie, zgodnie z treścią art. 249 § 1 ksh uchwała wspólników sprzeczna z umową spółki bądź dobrymi obyczajami i godząca w interesy spółki lub mająca na celu pokrzywdzenie wspólnika może być zaskarżona w drodze wytoczonego przeciwko spółce powództwa o uchylenie uchwały.

Z konstrukcji tego przepisu wynika, że dla skuteczności powództwa o uchylenie uchwały powód musiał wykazać zaistnienie kumulatywnie przynajmniej dwóch z czterech wskazanych w nim przesłanek, a więc, że uchwała była sprzeczna z umową spółki albo sprzeczna z dobrymi obyczajami oraz że uchwały godzą w interesy spółki lub mają na celu pokrzywdzenie wspólnika.

W przedmiotowej sprawie powód w pozwie wskazał na dwie ze wskazanych przesłanek i stwierdził, że uchwała jest sprzeczna z dobrymi obyczajami i ma na celu pokrzywdzenie wspólnika.

Powód musiał zatem udowodnić, że wskazane przesłanki wystąpiły.

Zdaniem Sądu powód nie sprostował powyższymi obowiązkom.

Pojęcie dobrych obyczajów jest generalną klauzulą odsyłającą opartą na kryterium ocennym zaczerpniętym z zasad powszechnej obyczajowości. Przez dobre obyczaje należy rozumieć takie zachowania, które wpływają pozytywnie na funkcjonowanie spółki i otoczenie „gospodarcze”, a są

z pewnością związane z przestrzeganiem uczciwości „kupieckiej” przy prowadzeniu działalności gospodarczej (tak też Kidyba Andrzej, Komentarz bieżący do art. 249 kodeksu spółek handlowych, Lex/el., 2012; J. Szwaja, Kodeks, 1998, t. II, s. 829; A. Koch, Podważanie uchwał Zgromadzeń spółek kapitałowych, Warszawa 2011, s. 184 i n.; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 26 marca 2009 r., V ACa 49/09). Pojęcie dobrych obyczajów użyte w treści art. 249

k.s.h. odnosi się nie tylko do uczciwości kupieckiej skierowanej na zewnątrz funkcjonowania spółki (w stosunku do innych uczestników obrotu gospodarczego), lecz także przede wszystkim do stosunków wewnętrznych w spółce, w tym relacji pomiędzy wspólnikami, co przemawia za sięgnięciem do kryteriów moralnych obowiązujących nie tylko pomiędzy przedsiębiorcami, lecz także panujących w społeczeństwie, w tym ogólnej normy „przyzwoitego” zachowania. Określone zachowania mogą mieścić się co prawda w granicach prawa, to jednak mogą wykraczać poza dobre obyczaje. Chodzi więc o przyzwoite postępowanie, które uwzględnia w odpowiednim stopniu różne interesy służące wszystkim w spółce (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 23 listopada 2006 r. sygn. akt I ACa 1373/06).

Pokrzywdzenie wspólnika będzie miało miejsce, gdy w wyniku uchwał jego pozycja w spółce zmniejsza się, co może wiązać się z pogorszeniem jego sytuacji udziałowej bądź osobistej. Może polegać na odebraniu praw lub zwiększeniu obowiązków. Pokrzywdzenie wspólnika to nie tylko powstanie „szkody” w jego majątku, może być również odnoszone do jego pozycji, dobrego imienia, naruszenia zasady równouprawnienia, np. nieprzyznanie dywidendy przy przyznaniu innym (por. wyrok Sądu Najwyższego z 17 czerwca 2010 r., sygn. akt III CSK 290/09).

Pokrzywdzenie wspólnika oznacza jakąś jego „krzywdę” rozumianą w aspekcie majątkowym (szkoda) i osobistym (krzywda). Wprawdzie w przypadku pokrzywdzenia wspólnika uchwała taka musi być podjęta z wyraźną wolą pokrzywdzenia (w celu), niemniej jednak jeżeli nie została ona podjęta w celu pokrzywdzenia, ale pokrzywdzenie mimo to wystąpi, art. 249 k.s.h. ma zastosowanie (por. wyrok Sądu Najwyższego z 16 kwietnia 2004 r., sygn. akt I CKN 537/03).

Oceniając czy dana uchwała jest sprzeczna z dobrymi obyczajami oraz czy ma na celu pokrzywdzenie wspólnika Sąd uwzględnił m.in. kryteria moralne obowiązujące w społeczeństwie, uwzględniając jednak specyfikę działalności gospodarczej prowadzonej przez spółkę, a także wziął pod uwagę sytuację ekonomiczną spółki.

Sąd nie podzielił stanowiska powoda, iż należało dokonać negatywnej oceny zaskarżonej uchwały, jako sprzecznej z dobrymi obyczajami i mającej na celu pokrzywdzenie wspólnika.

Sąd miał na uwadze, że w sprawie bezspornym okazało się, iż od 1996 r. do 2012 r. powód nie otrzymywał żadnych korzyści ze spółki, mimo zainwestowanego kapitału. Natomiast pozostali wspólnicy, jakkolwiek podobnie jak powód nie otrzymują wypłat dywidendy, to jednakże uzyskują dochody ze stosunku pracy w zarządzie, otrzymują nagrody, a także należności za udział w posiedzeniach zarządu.

Otrzymywane należności nie są jednak zbyt wygórowane, choć stanowiły i nadal stanowią znaczny przychód dla części wspólników. Nie można natomiast zakwestionować samego faktu wypłacania członkom zarządu wynagrodzeń ani w zakresie w jakim były to wynagrodzenia za udział w posiedzeniach zarządu, ani w zakresie w jakim związane było ono z umowami o pracę zawartymi z owymi członkami zarządu. Jest naturalnym i przyjętym w społeczeństwie, że osobom pełniącym takie funkcje oraz świadczącym pracę wypłaca się wynagrodzenie.

Dalej zważyć należało, że Sąd zasadniczo nie zajmuje się kontrolą polityki ekonomicznej spółki. Gdy jednak bada zasadność zaskarżonych uchwał, na przykład o niewypłacie dywidendy, może weryfikować trafność konkretnych inwestycji. W takich sytuacjach bada także, czy nie było lepszych form inwestowania. Jeśli bowiem sąd ma ustalić, czy wystąpiła przesłanka w postaci „pokrzywdzenia wspólnika”, to powinien uwzględniać całokształt związanych z tym okoliczności konkretnego przypadku, w tym również ekonomiczną sytuację spółki w chwili podejmowania zaskarżonych uchwał.

W rozpatrywanej sprawie istotnym jest, czego nie kwestionował powód, że w dniu 19 stycznia 2011 r. w budynku hali produkcyjnej akumulatorów pozwanej spółki w G. przy ul. (...) wybuchł pożar. Skutki tego pożaru wiążą się z koniecznością odtworzenia spalonych maszyn, urządzeń, wyposażenia oraz środków obrotowych.

Dodatkowo pozwana planuje dalsze inwestycje – niezbędne w celu zapewnienia płynności procesu produkcji, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz prawidłowego rozwoju spółki, a także odtworzenia stanu sprzed pożaru.

Powyższe koreluje z treścią podjętej, a zaskarżonej przez powoda uchwały, w treści której wskazano konkretnie na jakie cele ma zostać przeznaczony zysk za 2012 r.

Mianowicie, w treści podjętej uchwały nr 2 w przedmiocie przeznaczenia zysku w kwocie netto 2.252.184,09 zł za rok 2012 postanowiono kwotę 2.200.000 zł przeznaczyć na: sfinalizowanie umowy zakupu agregatu odlewniczego (...) 190.000 zł, sfinalizowanie umowy zakupu linii montażowej akumulatorów – 915.000 zł, sfinalizowanie umowy zakupu maszyn do cięcia płyt – 225.000 zł, sfinalizowanie budowy pompy p.poż do zbiornika wody p.poż – 115.000 zł, sfinalizowanie umowy zakupu maszyny do oznakowania produktu – 35.000 zł, remont generalny dwóch agregatów odlewniczych (...) 100.000 zł, remont generalny linii (...) 100.000 zł, budowę rozszerzonej wewnętrznej instalacji hydrantowej – 70.000 zł, wymianę stolarki okiennej i remont części elewacji hali produkcyjnej – 100.000 zł, zwiększenie magazynu wyrobów gotowych (na żądanie banku i klientów) – 300.000 zł, utwardzenie terenu wokół nowo zbudowanego zbiornika p.poż – 50.000 zł.

Jedynie kwotę 52.184,09 zł postanowiono przeznaczyć na zasilenie Funduszu Świadczeń Socjalnych na rok 2013.

Z treści przedłożonych przez pozwaną dokumentów zawartych na kartach akt 191-256 wynika, iż istotnie zysk za rok 2012 został przeznaczony zgodnie z celem zaskarżonej uchwały.

W świetle całokształtu powyższego Sąd uznał, że powód nie tylko nie spełnił przesłanek z art. art. 250 pkt 2 ksh, ale także z art. 249 § 1 ksh, co uzasadniało oddalenie powództwa.

O kosztach Sąd orzekł na mocy art. 98 k.p.c.

Na zasądzoną kwotę złożyło wynagrodzenie pełnomocnika pozwanej w wysokości 360 zł ustalone na podstawie § 11 ust.1 punkt 21 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu oraz kwota 17 zł tytułem zwrotu opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

/-/ Katarzyna Żymelka